

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСИТЕТ

Год выдання
другі
№ 16 (57)
СУВОТА
19
СНЕЖНЯ
1970 года

ОРГАН ПАРТКОМА, РЕКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ, ПРАФКОМА
І МЯСЦКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСИТЕТА

Цана 2 кап.

НАВІНЫ ПАДЗЕІ ФАКТЫ

Вучоны Савет універсітэта абмеркаваў работу кафедры матэматычнага аналізу.

Даклад «Некаторыя метадалагічныя праблемы савецкага літаратуразнаўства» зрабіў на пасяджэнні філасофскага гуртка выкладчыкаў гісторыка-філалагічнага факультэта прафесар Павел Паўлавіч Ахрыменка. Слухачы прынялі актыўны ўдзел у абмеркаванні даклада.

Дэканам факультэта фізічнага выхавання на новы трохгадовы тэрмін абран кандыдат педагогічных навук Арнольд Фёдаравіч Сямікоп.

Тэарэтычны семінар выкладчыкаў рускай, беларускай і замежных моў адбыўся на гісторыка-філалагічным факультэце. Кандыдат філалагічных навук Людміла Рыгорэўна Яцкевіч прачытала даклад «Функцыянальна-семантычныя катэгорыі мовы».

Восем мужчынскіх і шэсць жаночых каманд прымалі ўдзел у першынстве універсітэта па вайейболе. Пераможцамі сталі каманды факультэта фізічнага выхавання.

На працягу тыдня ў Гомелі праходзілі адкрытыя чэмпіянаты республікі па вольнай і класічнай барацьбе. Паспяхова выступілі ў гэтых спаборніцтвах прадстаўнікі нашага ўніверсітэта. Студэнты В. Карабаню, В. Малыш, В. Канаваленка і А. Капюшонка ўпершыню выканалі нарматывы майстроў спорту Саветаў Саюза. Іх трэнерам з'яўляецца старшы выкладчык факультэта фізічнага выхавання майстар спорту Сяргей Максімавіч Дзегцяроў.

НАВІНЫ ПАДЗЕІ ФАКТЫ

НІДАўНА ў Ленінградзе праходзіў XI з'езд усеаюзнага фізіялагічнага таварыства імя І. П. Паўлава.

На з'ездзе былі праведзены 26 сімпозыяльных і 31 секцыйнае пасяджэнні, на якіх заслухана больш 300 дакладаў. У рабоце форума фізіялагаў прымалі ўдзел звыш 2.000 дэлегатаў і гасцей, а аткасама вучоныя з ГДР, Польшчы, Венгрыі і Балгарыі.

На сімпозыумах разглядаюцца актуальныя праблемы фізіялогіі: транспарт рэчываў праз

ЗА ДАЛЕЙШЫ РОСКВІТ САВЕЦКАЙ ДЭМАКРАТЫІ

Надзея. 13 снежня. Шэсць гадаў раніцы. Над краінай разнеслася перазвоны Крамлёўскіх курантаў, і паўсюдна на яе неабавязных прасторах гасцінны адкрыліся дзверы выбарчых участкаў.

Урачыста было на выбарчым участку, размешчаным у галоўным корпусе Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Члены выбарчай камісіі прыступілі да свайх абавязкаў і запрасілі выбаршычыкаў галасаваць. Старшыня выбарчай камісіі прафесар Ф. М. Харытановіч павіншаваў прысутных з днём выбараў.

Першым атрымаў бюлетэні рабочы маслазавода І. І. Майрэнка і рабочы абласнога ўпраўлення «Белсельгастэхніка» П. І. Майрэнка. З кожнай гадзінай павялічваецца колькасць прагаласаваных.

Выбарчая камісія працуе чотка і зладжана. Да 15 гадаў амаль усё насельніцтва, якое

жыве на тэрыторыі ўчастка, удзельнічала ў галасаванні. А да тых, хто не мог па стану здароўя прыйсці да ўрнаў, прыходзілі члены выбарчай камісіі І. Жарын, В. Нікіфарав, Т. Петух.

Дружна і арганізавана прайшло галасаванне. Гамельчане аддалі свае галасы за дастойных кандыдатаў у народныя судзі Фадзея Аляксандравіча Матручыка, Мікалая Васільевіча Кацубу, Надзежду Емільянаўну Плесуну, за далейшы росквіт савецкай дэмакратыі.

Святочна выглядала ў дзень выбараў памяшканне ўніверсітэта. Усюды была чутна музыка, многа наведвальнікаў было ў пакоі для адпачынку. Для выбаршычыкаў дэманстраваліся мастацкія і дакументальныя фільмы.

А. ЦІХАНСКИ.
загадчык агітпункта.

У ГАСЦЯХ — БЫЛЫЯ ВЫПУСКНІКІ

Многа год існуе пры гісторыка-філалагічным факультэце літаб'яднанне «Крыжніца». На яго занятках разбіраліся першыя творы пачынаючых літаратараў, якія потым сталі вядомы шырокаму чытачу.

«Крыжніца» дала пецёўку ў вялікую літаратуру лаўрэату дзяржаўнай прэміі СССР Івану Шамякіну, паэту Кастусю Кірэнку, дзіцячым пісьменнікам Міхасю Даніленку і Станіславу Кацубу, Паўлюку Пранузу, Аляксандру Капусціну і іншым.

Сёння ў актавай зале былыя выпускнікі гісторыка-філалагічнага факультэта сустрэнуцца з студэнтамі ГДУ.

дзістай сістэмы, фізіялогія сістэмы крыві і іншыя.

Цікава праходзілі пленарныя пасяджэнні. Аб рабоце Цэнтральнага савета ўсеаюзнага фізіялагічнага таварыства за апошні год расказаў у сваім дакладзе член-карэспандэнт Акадэміі навук СССР І. Г. Варонін. Ён паведаваў аб плённай дзейнасці савецкіх вучоных, аб дасягненнях фізіялагічнай навукі.

Анадымі В. В. Парыш сваё выступленне прысвяціў тэме «Ленінская тэорыя адлюстра-

вывучэнне самарэгуляцыі працэсаў, здзяйсняючыхся на клеткавым, субклеткавым і малекулярным узроўнях, арганізацыі жыцця рэчыва, дзе фізіялогія цесна звязана з біяфізікай, фізічнай хіміяй, біяхіміяй.

З другога боку ўсе шырэй вывучаюцца механізмы рэгуляцыі функцый на сістэмным і арганізмамным узроўнях з прымяненнем ідэй і метадаў біякібернетыкі, біёнікі, нейракібернетыкі, матэматычнага мадэлявання і іншых. У сувязі з гэтым фізіялогія паступова пераходзіць у разрад дакладных навук і прыцягвае ўвагу прадстаўнікоў фізіка-матэматычных, тэхнічных і іншых прыкладных навук.

На з'ездзе было падкрэслена, што фізіялогія з'яўляецца асноўнай тэарэтычнай дысцыплінай у медыцынскіх вышэйшых навучальных установах і для спецыяльнасцей агульна-біялагічнага профілю ва ўніверсітэтах, педагогічных і сельскагаспадарчых інстытутах.

Форум фізіялагаў Саветаў Саюза падвёў вынікі развіцця фізіялагічнай навукі ў нашай краіне і намяціў канкрэтныя напрамкі, патрабуючыя неадкладнага вырашэння ў бліжэйшы час.

Чарговы XII з'езд усеаюзнага фізіялагічнага таварыства імя І. П. Паўлава адбудзецца ў горадзе Тбілісі ў 1974 годзе.

В. КУЗНЯЦОВ,
дэлегат з'езда, дацэнт кафедры фізіялогіі спорту і спартыўнай медыцыны.

У СЕСАЮЗНЫ З'ЕЗД ФІЗІЁЛАГАЎ

клеткавыя мембраны, сінапсы, механізм міянеронных узаемадзеянняў, інтэграцыйна-дзейнасць мозгу, кадыраванне і перапрацоўка інфармацыі ў органах пачуццяў і многія іншыя пытанні.

На пасяджэннях секцый разглядаюцца наступныя пытанні: агульная фізіялогія нервовай сістэмы, фізіялогія цэнтральнай нервовай сістэмы, фізіялогія нервовай сістэмы, фізіялогія памяці, фізіялогія органаў пачуццяў, вітамінальныя механізмы гульняў фізіялагічных функцый, фізіялогія сардэчна-сасуд-

вання і сучасная фізіялогія». Змястоўныя даклады аб перспецывах развіцця фізіялогіі, функцыянальнай сістэме, як метадалагічным прычыне фізіялагічных даследаванняў, аб нейрафізіялагічных аспектах секцыйных з'яў зрабілі акадэмік В. Н. Чарнігаўсін, П. К. Анохін і член-карэспандэнт Акадэміі медыцынскіх навук СССР Бехцэрава Н. П.

У гэтых дакладах была дадзена ацэнка сучаснага стану фізіялагічнай навукі ў Саветах Саюза і намячаны перспектывы, задачы і шляхі іх развіцця. Характэрнай асаблівасцю сучаснай фізіялогіі з'яўляецца

13 снежня. Ідзе галасаванне.

БУДУЧАЕ ПАПАЎНЕННЕ

15 снежня пачала працаваць дзённая падрыхтоўчае аддзяленне нашага ўніверсітэта. Па накіраваных прадпрыемстваў, праўленню калгасаў і камандаванню часцей Савецкай Арміі на яго залічаны перадавыя рабочыя і калгаснікі, лепшыя дэмабілізаваныя воіны. У многіх слухачоў дзённага аддзялення за плячымі багаты жыццёвы шлях.

Віктар Маслоў марыць вывучаць гісторыю. Ён чатыры гады працаваў на вытворчасці, а ў гэтым годзе ўволіўся ў запас з рабоў Савецкай Арміі.

У калектыве Добрушкага цэлюлозна-папяровага камбіната

«Герой працы» добра ведаюць прыбарыста Паўла Шаленчанку. Перадавы рабочы, актыўны грамадскі работнік, здольны фізкультурнік, Павел таксама рыхтуецца да паступлення на гісторыка-філалагічны факультэт.

Праўленне калгаса імя Калініна Брагінскага раёна рэкамендавала на дзённае аддзяленне Мікалая Ільянка, які хоча стаць выкладчыкам фізічнага выхавання.

Сто слухачоў прыступілі да заняткаў. Праз год многія з іх папоўняць студэнцкую сям'ю нашага ўніверсітэта.

ЗАПРАШАЕМ НА ўРАЧЫСТАСЦЬ

Сёння бібліятэка нашага ўніверсітэта адзначае свой юбілей — саракагоддзе. З выпадку гэтай даты ў актавай зале адбудзецца канферэнцыя.

Шматлікі актыў, студэнты ў гэты дзень пазнаёмяцца з работай аддзелаў, ведаюцца аб будучым бібліятэкі.

Ва ўрачыстасці прымуць удзел работнікі гомельскіх бібліятэк.

Пачатак канферэнцыі ў 10 гадаў раніцы.

БІБЛІЯТЭЦЫ УНІВЕРСИТЭТА — 40 ГОД

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

У 1930 годзе бібліятэка займала плошчу ў 106,74 квадратнага метра, а зараз — 637.

У бібліятэцы працуе 22 супрацоўнікі, з якіх 17 маюць вышэйшую адукацыю, 5 — сярэдняю і 2 закончылі па дзёне ВНУ.

За год бібліятэка папаўняецца ў сярэднім на 25—35 тысяч экзэмпляраў кніг.

На 1970 год адпущана на закупку літаратуры 16,2 тысяч рублёў, а закуплена — на 30,1.

У сувязі з адкрыццём універсітэта нашай бібліятэцы была аказана вялікая дапамога ў камплектаванні літаратуры новых факультэтаў бібліятэкамі МДУ, ЛДУ, БДУ, АН БССР і іншымі.

Фонд бібліятэкі складае на 1 лістапада 1970 года 353395 кніг.

За год наведванне бібліятэкі чытачамі складае 159369 разоў.

На аднаго супрацоўніка аддзела абслугоўвання прыходзіцца да 506 чытачоў, і на працягу года супрацоўнік гэтага аддзела выдае чытачам да 16 тысяч экзэмпляраў літаратуры.

Адзін чытач зараз наведвае бібліятэку да 31 разу, а кніг атрымлівае ў сярэднім 48 экзэмпляраў.

На аднаго чытача нашай бібліятэкі прыходзіцца 63 экзэмпляры кніг.

З 1970 года бібліятэка вылісвае літаратуру з капіталістычных краін на залатую валюту.

Бібліятэка мае фонд рэдкіх кніг, у якім захоўваюцца выданы 17 і 18 стагоддзяў.

Даведка — бібліяграфічны аддзел зараз наведваюць у дзень у сярэднім да 56 чытачоў, а даведкаў разнастайнага характару выдаецца да 50. У гэтым аддзеле сабраў усе даведачны фонд, які налічвае 11 тысяч экзэмпляраў.

Адзін супрацоўнік аддзела апрацоўкі літаратуры за год апрацоўвае да 8000 экзэмпляраў кніг.

Бібліятэка вылісала на 1971 год 35 назваў газет і 394 часопісы.

Фонд літаратуры на замежных мовах складае 1309 экзэмпляраў. Тут прадастаўлена літаратура на англійскай, нямецкай, французскай, польскай, чэшскай, балгарскай і іншых мовах.

ВЯЛІКІ ўКЛАД

Нашай бібліятэцы споўнілася 40 год. Гэта знамянальная і радасная падзея не толькі для яе невялікага калектыву, але і для ўсіх супрацоўнікаў і студэнтаў Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта. У дзень свята мне хочацца адзначыць вялікі ўклад, які ўносяць супрацоўнікі бібліятэкі ў іспытаны рост і ўдасканаленне кадраў, у павышэнне іх навуковай кваліфікацыі і пашырэнне грамадска-папулярнага кругагляду, педагогічнага і лектарскага майстэрства.

Здзяйснюючы гэтую работу на высочайшым і прафесіянальным узроўні, праўдліва паўстаіваюць дабразчытальнасць у адносінах да сваіх шматлікіх чытачоў, наша бібліятэка заваявала трывалы аўтарытэт. Гэта важнае сістэмае ў паспяховай рабоце нашага ўніверсітэта.

У бібліятэцы стала добрай традыцыяй свое-

часова інфарміраваць чытачоў аб паступаючай літаратуры. Гэтую садзейнічаюць рэгулярныя выстаўкі-агляды новых кніг, штомесячныя друкаваныя бюлетэны. Многа цікавых і змястоўных мерапрыемстваў прыводзіць наша бібліятэка па прапагандзе навуковых ведаў. Узначы хадзіць апошнія з іх. У лістападзе з поспехам прайшла чытальніцкая канферэнцыя «Будучае навукі». Доклады і выступленні выкладчыкаў і студэнтаў з захапленнем слухала аўдыторыя.

Клопаты аб далейшым развіцці бібліятэкі павінны стаць пастаяннай задачай не толькі саміх яе работнікаў, але і ўсіх кіруючых арганізацый ГДУ, студэнтаў і выкладчыкаў.

Аднаўляючы 40-гадовы юбілей бібліятэкі, мы жадаем яе супрацоўнікам новых творчых дасягненняў і шырокіх кантактаў з вялікай чытальніцкай аўдыторыяй.

В. ПАРМЕНАУ,
прафесар.

НАШ СЯБАР

Бібліятэка — наш сябар. Менавіта гэтыя словы хочацца сказаць, характарызуючы дзейнасць яе калектыву. Яна стала адным з важнейшых аддзяленняў усей навуковай дзейнасці ўніверсітэта. У бібліятэцы студэнты і навуковыя супрацоўнікі маюць магчымасць атрымаць многае з таго, што створана перадавымі вучонымі не толькі нашай краіны, але і замежных дзяржаў. Праз яе ў нас ёсць магчымасць мець кантакты з сапраўднай вялікай навукай, узбагачаць сваю памяць лепшымі дасягненнямі перадавой думкі сучаснасці.

Мне хочацца падзяліцца сваімі думкамі аб нашай бібліятэцы, расказаць аб яе сіпных працаўніках, аб тым, як яны дапамагаюць студэнтам у вучобе. У гэтым калектыве сабраўся дружны і творчы народ. Удзельнічаюць у вялікім тактама абслугоўваюць чытачоў М. Д. Гапеева, Л. Ф. Кавалерчык, Л. К. Кустанова, В. М. Баранюк, Г. М. Цыганкова. Без іх сіпнай працы чытачам было б цяжка разабрацца ў моры навін, якія паступаюць у кнігасховішча.

Аператыўна вырашае ўсе пытанні загадчык бібліятэкі М. Л. Драшэвіч. Зладжаны калектыву робіць усё магчымае,

каб хутка інфарміраваць чытачоў аб усіх найняках навуковай думкі. Для гэтага выкарыстоўваюцца розныя формы бібліятэчнай работы — з густам аформленыя стэнды, выстаўкі апошніх паступленняў айчынай і замежнай літаратуры, чытальніцкія канферэнцыі і дыспуты. Цяжка сказаць, колькі карыснага атрымлівае пасля гэтых мерапрыемстваў чытач.

У дзень урачыстасці хочацца сказаць і аб тым, які павінен развівацца ўніверсітэцкая бібліятэка. Вядома, што каштоўнасць кожнай бібліятэкі ў ле кнігах, яе фондзе. Бібліятэка ГДУ пашырае яго. У студэнтаў узнікаюць пытанні з-за адсутнасці чытальнай залы. Яна нам вельмі неабходная. Многае з дзейнасці чытачоў можна зрабіць сучасна аўтаматызацыяй. У рабоце з кнігай без яе не абыйсціся.

Шмат літаратуры студэнты і навуковыя супрацоўнікі вылісваюць праз міжбібліятэчны абмен. Трэба адзначыць, што тэрміны атрымання яшчэ нас не задавальняюць.

Гэта толькі некалькі заўваг. Вядома, што ў святэ не заўсёды гаворыць аб недахопах. Але ж Уладзімір Ільіч Ленін гаварыў, што лепшы спосаб адна-

чыць юбілей — завастрыць сваю ўвагу на недахопах.

Сорак год — узрост сталасці. Няма сумнення, што юбіляр яшчэ неадразава будзе нас радаваць сваёй работай, удасканалюць яе формы і метады.

Л. ВЕЛІКОВІЧ,
студэнт 4 курса механіка-матэматычнага факультэта.

ДЗЯКУЙ!

У фондах нашай бібліятэкі ёсць шмат каштоўных прац па матэматыцы і гісторыі навук. Шырока прадстаўлены айчыныя і замежныя перыядычныя выданні.

Чоткая работа бібліяграфічнага аддзела хутка дазваляе атрымаць патрэбны даведкі. Калі ж якой-небудзь літаратуры ў бібліятэчных фондах няма, яе мы атрымліваем з іншых гарадоў краіны. У гэтым нам заўсёды шчыра дапамагаюць работнікі бібліятэкі. Вялікае дзякуй ім за клопаты.

Г. ФРЫДМАН,
кандыдат фізіка-матэматычных навук.

Мы — будучыя філолагі. Цяжка пералічыць літаратуру, якая неабходна нам для пільнай вучобы. Падручнікі, творы класікаў марксізма-ленінізма, навіны мастацкай літаратуры. Без іх немагчыма наша студэнцкая жыццё.

Работнікі бібліятэкі вучаць нас рабоце з кнігай, дапамагаюць знамомць час, хутчэй знаходзіць патрэбнае. Іх клопаты мы адчуваем на кожным кроку.

Студэнты 2 курса
гісторыка-філалагічнага
факультэта.

На свеце многа прафесій і цікавых і розных. І кожная з іх нясе чалавеку радасць і задавальненне. Прызначэнне гэтых жанчын стала прапагандыстамі кнігі — вялікай скарбінцы чалавечага розуму. І з дня ў дзень выконваюць яны свой непрыкметны і ганаровы абавязак.

Кожны дзень мы сустракаемся са сіпным працаўнікам універсітэцкай бібліятэкі. Неабходную кнігу, падручнік, апошні нумар часопіса даведку — усё гэта яны нам выдаюць хутка і дакладна.

Світа ў калектыва бібліятэкі святэ — 40-гаддзе. З гэтай падзеяй яго вішце ўвесці калектыву Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Наш фотакарэспандэнт Анатоль Рудчанка застыў старэйшых супрацоўнікаў бібліятэкі старшага бібліятэкара Нэлю Абрамаўну Гурвіч, старшага бібліяграфа Розу Рыгораўну Хазанаву, бібліятэкара Галіну Францаўну Стрыскуну, загадчыку аддзела Марыю Данілаўну Гапееву і бібліятэкара Ларысу Фёдараву Кавалерчык.

ЛІЧБЫ І ФАКТЫ

Кожны член калектыва ўзяў на сябе абавязальнасць прыводзіць у год адно масавае мерапрыемства і 5 бібліяграфічных аглядаў дадаткова да асноўнага плана.

Першы год, як у бібліятэцы прыступілі да навукова-даследчай работы ў галіне бібліятэказнаўства і бібліятэкаграфіі.

Калектыву бібліятэкі з 1969 года ўзяў шэфства над школьным бібліятэкарам Чарэрскага раёна. Адзін раз у год усё бібліятэкары выезджаюць у раён на тры дні для аказання метадычнай практычнай дапамогі, для чытання лекцый перад працаўнікамі раёна.

Бібліятэка вылісвае адсутнічаючую літаратуру па міжбібліятэчным абмену з 53 бібліятэк Саветаў Саюза.

Зараз кожны супрацоўнік бібліятэкі вучыцца самастойна польскую, чэшскую, балгарскую мовы (па выбару).

Тры супрацоўнікі займаюцца ў вучэбным універсітэце марксізма-ленінізма, тры — набываюць спецыяльнасць па бібліятэчным факультэце.

ЧУЛЫЯ ПРАЦАЎНІКІ

Работа ўніверсітэцкай бібліятэкі з'яўляецца важным звяном у падрыхтоўцы выкладчыкамі вучэбнага працэсу і ў правядзенні імі навукова-даследчай работы. Спецыяльнае забеспячэнне неабходнай навуковай літаратуры ў многім вызначае паспяховае выкананне праводзімых даследаванняў. У гэтым вялікую ролю адыгрывае міжбібліятэчны абмен. Ен

дапамагае атрымаць літаратуру, якая адсутнічае ў нашай бібліятэцы.

На працягу некалькіх год я карыстаўся МБА. Па гэтай абменнай і атрымліваю айчыныя і замежныя літаратуры па біялогіі. Работнікі бібліятэкі В. М. Касцючынава, М. Д. Гапеева і іншыя дапамагаюць мне карыснымі пара-

дамі, хутка і кваліфікавана абслугоўваюць. Гэтымі прычынамі ў рабоце кіруюцца вельмі калектыву бібліятэкі. Залучылі на літаратуру выконваюцца дакладна.

У дзень юбілей, як пастаянна чытач, я выказваю калектыву бібліятэкі шчырую падзяку за чужасць і вялікую дапамогу ў навукова-педагагічнай дзейнасці.

Н. ШАЛУХІН,
дацэнт кафедры
фіялогіі раслін.

БЫЦЬ САПРАЎДНЫМ ПЕДАГОГАМ

Прайшлі гады вучобы. Вельмі хутка нашы студэнты-аднакурснікі стануць членамі вялікай арміі савецкіх настаўнікаў. Іншыя перадыдуш чалавечых назваў М. І. Калінін савецкіх педагогаў. Вялікая адзнака за выхаванне нашага маладога пакалення ляжыць на іх плячах. Для паспяховага рашэння гэтага аўсім недастаткова выдатна ведаць толькі выкладаемыя дысцыпліны.

Настаўнік павінен у дасканальнасці авалодаць педагогікай і псіхалогіяй. Толькі на такім фундаменце можна дасягнуць сапраўднага майстэрства.

Мы глыбока і паслядоўна вучылі гэтыя прадметы з першага курса. Многа складаных пытанняў узнікалі, і заўсёды мы знаходзілі глыбокі канкрэтны адказ на спецыяльных курсах, якія праводзіць дацэнт К. А. Камсарык. З вялікім майстэрствам яна дапамагае нам разабрацца ў самых складаных

праблемах. Па рэкамендацыі Клары Абрамаўны мы выкарыстоўваем для падрыхтоўкі да заняткаў творы Макаранкі, Лівітанова, Гарбунова, і іншых тэарэтычнага педагогічнага думкі. Нашым надзейным спадарожнікам стаў поўны збор твораў У. І. Леніна. У гэтых творах мы знаходзім дакладныя адказы на многія хвалюючыя пытанні.

Заняткі ў спецыяльных дапамагаюць нам дасканальна ведаць свае думкі, знаёміцца з педагогічнымі і псіхалагічнымі праблемамі, цікасямі і дасягненнямі ў выхаванні і навучанні школьнікаў.

Прайшло ўжо нямаля заняткаў у спецыяльнах, на кожным з якіх мы дзведваемся аб чымсьці новым для нас. Гэтыя веды дапамогуць нам стаць сапраўднымі педагогамі.

**В. НАСОНАУ,
В. ПАУЛАУ,**
студэнты 5 курса біялагічнага факультэта.

НА ЗДЫМКУ: у мінуты невялікага адпачынку дзеліцца вопытам работы куратары факультэта фізічнага выхавання (злева на-

права) Ф. Я. Сырадоў, Н. С. Какаўліна, В. С. Бандарэнка і Г. П. Закрэўская.

ДЫСПУТ АБ ТВОРЧАСЦІ ПАЭТА

Яўген Еўтушэнка — адзін з таленавітых сучасных паэтаў. Яго творы карыстаюцца вялікай папулярнасцю ў людзей розных узростаў. Ады захвалююцца філасофскай разважлівасцю аўтара, другія — яго высокім мастацкім майстэрствам, трэція — сапраўднай грамадзянскасцю, актуальнасцю і злабадзённасцю.

І невяпднава, што вечар дыспут па творах Яўгена Еўтушэнка сабраў шматлікую студэнцкую аўдыторыю. Разам з будучымі філолагамі вершы і пазмы паэта абмяркоўвалі студэнты іншых факультэтаў.

Галоўную ўвагу мы звярнулі на два апошнія творы «Казанскі ўніверсітэт» і «Пад скурай статуі Свабоды». Выступаючы адзначылі высокі ідэйны змест пэм, пафас і публіцыстычнасць. Яны спыніліся на мастацкіх вартасцях твораў, паказалі знаходкі Я. Еўтушэнка ў апісанні падзей і фактаў.

У апошні час Яўген Аляксандравіч трымае дэсныя сувязі з нашай рэспублікай. Дастаткова сказаць, што пэма «Пад скурай статуі Свабоды» надрукавана ў часопісе «Нёман». Гэтаму ж выданню паабяцаў ён для апублікавання і свой будучы твор.

Дыспут дазволіў кожнаму з яго ўдзельнікаў праявіць свае здольнасці ў аналізе мастацкіх твораў.

Актыўна ўдзельнічалі ў гэтым мерапрыемстве студэнт факультэта фізічнага выхавання Валеры Малыхін, будучы філолаг і гісторык Ніна Авакуман, Святлана Галай, Таццяна Рытвінская, Валеры Яромкін і іншыя.

Хочацца адзначыць вялікую работу Аляксандра Янаўлева, які па-мастацку аформіў аўдыторыю. Значную дапамогу аказаў нам у арганізацыі вечара кандыдат філалагічных навук М. В. Родчанка.

Р. НЯМЦОУ,
студэнт 4 курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

АСНОВАП метадалогіі нашага літаратуразнаўства з'яўляецца марксісцка-ленінскае вучэнне, матэрыялістычная дыялектыка. Праблема метадалогіі ўсё больш прыцягвае ўвагу савецкіх вучоных. Аб гэтым сведчыць з'яўленне такіх спецыяльных прац, як кніга А. С. Бушміна «Метадалогічныя пытанні літаратураведческих исследований» (выд. «Наука», Ленінград, 1969).

А. С. Бушмін правільна канстатуе, што савецкае літаратуразнаўства пакочыла з фармальным і вульгарна-сацыялагічным антыглыбінствам, аднак яно дзіцё не дасягае па шэрагу пытанняў жадаемых вынікаў. Асабліва адчувальна адставанне ў распрацоўцы метадаў літаратуразнаўства.

Аўтар названай кнігі адзначае, што побач з узаемапрацінненнем і цесным узаемадзеяннем навук у наш час іржа працягла і іх дыферэнцыяцыя.

Нягледзячы на далейшую дыферэнцыяцыю літаратуразнаўчых даследаванняў, ён не без падстаў рабіць «пазбягаць празмернага размежавання гістарычных і тэарэтычных прац», бо «накапленне фактаў і абгульчэнне іх павінны быць неразрывнымі».

Аналіз мастацкіх твораў як ідэйна-вобразнага адзінства з'яўляецца складанай задачай літаратуразнаўства. Пры гэтым ніколі не трэба забываць аб адзінстве формы і зместу, хаця гэта і не азначае, робіць наіцца А. С. Бушмін, што іх аўсім нельга падзяляць. Такі падзел непазбежны пры аналізе твора, але гэта павінна весті да сінтэзу. Толькі «спалучэнне аналізу і сінтэзу» (У. І. Ленін) складае працэс вывучэння.

Трэба памытаць тое, піша даследчык, што форма і змест не ў роўнай ступені абумоўліваюць падтрымліванне ідэйна-адапа. На аднолькавым мастацкім узроўні могуць быць напісаны творы рознай ідэйнай вартасці. Таму ў навуковым аналізе неабходна адрозніваць і расцяляць форму і змест, — праводзіць «адначасовую навуковую праверку твора падвоным крытэрыем», каб устаанавіць

«прыроду ўзаемапрацінненнага ідэйна-вобразнага адзінства». А. С. Бушмін лічыць не маючым істотнага значэння разважання аб тым, з чаго пачынаць літаратурны аналіз — з формы ці зместу. Усё ж, калі ўлічыць прымаць зместу над формай, то здаецца нам, лепш пачынаць з аналізу зместу, але і форму неабавязкова выносіць «пад канец» разгляду твора, а аналізаваць іх, калі гэта магчыма, паралельна, у цесным адзінстве, — з улікам таго, у якую форму ўвасоблены змест,

АБ ЛІТАРАТУРАЗНАЎЧАЙ МЕТАДАЛОГІІ

Такі вывад, які дзючэцца практычнай літаратуразнаўчай рабоце, трэба лічыць правільным, але, зразумела, не без выключэнняў.

У пазнанні заканамернасцей развіцця літаратуры савецкай навука абавязна прыпыну марксісцкага гістарызма. Пад гістарызмам літаратуразнаўчага даследавання, піша А. С. Бушмін, трэба разумець не шматслонны гістарычны экскурсы, не абавязковую трактовку любога пытання «аддалёку», а «канкрэтысць разгляду вывучаемых літаратурных з'яў як у іх унутраных сувязях і ўзаемаадносных аднаго з другім, так і ў іх абумоўленасці ўсім фактамі дадзенага канкрэтна-гістарычнага моманту». Навуковы гістарызм прадугледжвае ўсебаковы ўлік фактаў і абставін, абумоўленых нараджэнне таго ці іншага літаратурнага твора ці з'явы.

У літаратурна-мастацкім развіцці грамадства, як неаднаразова адначалі класік марксізма-ленінізма, вялікую ролю адыгрывае гістарычная перамянасць. Таму, робіць справядлівы вывад даследчык, няк нельга адмаўляць значэнне культур-

ных традыцый, які перабольшыць іх. Гэта датычыцца вывучэння ўзаема сувязей і ўзаемадзеяння як унутры асобных літаратур, так і паміж літаратурамі розных нацыянальнасцей і краін. Неабходна сачыць за тым, каб метадына даследаванняў такога роду адпавядала рэальнай складанасці з'яў.

Гаворачы аб ўзаемадзеяннях літаратур, даволі часта падкрэсліваюць іх блізкасць і падобнасць. На гэтым, мяркую А. С. Бушмін, не трэба вельмі настойваць, бо «у падобных... наў-

рад ці будзе варіісанс вылучэнца», — ксцы вярнісь «вучыцца ў тых, хто перавышае дзе або адрозніваецца ад дзе». Хоцяцца толькі адзначыць, што не кожнае адрозненне патрэбна прымаць пад увагу. Скажам, далёка не ўсе нацыянальныя асаблівасці, адлюстраваныя ў пэўнай літаратуры, патрэбны для другіх літаратур.

А. С. Бушмін канстатуе: «Непадобнасць, адрозненне элементаў ўзаемадзеяння — абавязковая ўмова творчай перамянасці». А хіба ў творчым ўзаемадзеянні і перамянасці шэрагу пісьменнікаў рускай, украінскай і беларускай літаратур — літаратур, які вядомы, вельмі падобны і блізкі — няма глыбокага сэнсу, несумненнай грамадскай і культурнай каштоўнасці?

Вядома, пастаноўка праблем перамянасці паміж літаратурамі розных народаў у разглядамай кнізе патрабуе ўдальнення, дапрацоўкі. Патрэбна ўлічыць канкрэтныя вынікі ўзаема сувязей і ўзаемадзеяння літаратур, незалежна ад таго, блізкія ці далёкія яны па сваёму характару. Практика паказвае, што вынікі перамянасці

найбольш адчувальны менавіта ў блізкіх літаратурах, літаратурах перш за ўсё роднасных народаў, што па сутніцы адмаўляе А. С. Бушмін.

Гаворачы аб уплыве вялікіх пісьменнікаў (такіх, як Пушкін, Шаўчэнка, Янка Купала) на нацыянальны літаратуры, А. С. Бушмін рабіць рабіць акцент на іх «агульным уздзеянні на ўвесь ход далейшага літаратурнага развіцця» і менш звяртаць увагу на «агульныя факты» гэтага ўздзеяння на паслядоўнасць. З гэтым у цэлым не згадзіцца нельга, але, думаецца, варт зрабіць такую агульную агульную ўдзельніне на ўвесь ход далейшага літаратурнага развіцця таго ці іншага выдатнага майстра мастацкага слова правільнаца ірчы ўсёго і перш за ўсё ў «агульных фактах» яго ўплыву на паслядоўнасць. У сувязі з гэтым «агульны факты» нельга адсоўваць у цень, а варт перш за ўсё на іх абсправаць, на аснове іх рабіць абгульчэнні і вывады.

У марксісцкім літаратуразнаўстве цэнтральнае месца займае праблема тэорыі і гісторыі сацыялістычнага рэалізму, чаму ўдзяліў належную ўвагу і А. С. Бушмін, хаця нямаля яго выказванняў па гэтых складаных пытаннях мае дыскусійны характар. Аўтар рэцензійнай кнігі падкрэслівае, што толькі метада сацыялістычнага рэалізму найроўнае сілу мастацкаму па шляху пастаніна разважачага існасці жыцця, што з'яўляецца невяэрчым крыніцай сапраўды эстэтычных канцэпцый, шматграннасці форм і сродкаў. Творчы патэнцыял метада сацыялістычнага рэалізму сапраўды невячарпальны.

Кніга А. С. Бушміна «Метадалогічныя пытанні літаратураведческих исследований», як бачым, не толькі ставіць, але і асвятляе шэраг важных праблем. Яна пераконвае, што ў галіне літаратуразнаўчай метадалогіі прадстаіць яшчэ шмат чог зрабіць. У гэтым ужо маецца сур'ёзна пачатак, аб чым сведчыць разгледжаная праца А. С. Бушміна.

П. АХРЬМЕНКА,
прафесар.

БЕТХОВЕН І САЦЫЯЛЬНАЯ ДЫЯЛЕКТЫКА

«Дзіўносна, нечалавечая музыка. Я заўсёды з гордасцю, можа быць з наўнасцю думаю: вось яны ідуць моцны рабіць людзі!»
У. І. ЛЕНІН.

Імя Бетховена ў гісторыі сусветнага мастацтва канца XVIII — пачатку XIX стагоддзю ўзвышасца як Манблан.

Творчы шлях Бетховена непарыўна звязан з вялікімі грамадскімі падзеямі, свядкай і ўдзельнікам якіх ён з'яўляўся.

У музыцы Бетховена ўвасоблены глыбокі філасофскі змест — дыялектыка сацыяльнага жыцця.

Усё яго творчасць у цэлым можна назваць гісторычнай чалавечай, выкладзенай сродкамі музыкі. Сэнс чалавечага жыцця і лёсу чалавека — цэнтральны ў творах Бетховена. У яго творчасці ўвасобілася вялікае абуджэнне народаў, героіка і драматызм рэвалюцыйнага эпохі.

Рэвалюцыя ў Францыі дала Бетховену багаты матэрыял для вывучэння дыялектыкі жыцця, сацыяльных канфліктаў.

Асноўны герой твораў Бетховена — народ. Неаднаразова кампазітар указвае на тое, што сваёй творчасцю ён звяртаецца не да арыстаратэчнай вярхуш-

кі, а да народных мас, і таму імніцца знайсці інтанацыі, даступныя народу. Такі творчы метада быў зусім новым для сучаснікаў Бетховена, ён быў народнак рэвалюцыйнага эпохі.

Асноўны вобраз у творчасці Бетховена — народ — паказан у розных момантах жыцця: пакуты прыгнечанага народа, яго радасць пасля перамогі над тыраніяй, жанравыя карціны з жыцця народа, народ і прырода. Бетховен змор сродкамі музыкі стыхіна пераадолець пануючую ў буржуазнай філасофіі суб'ектыўна-ідэалістычную канцэпцыю аб вызначаючай ро-

лі выдатнай асобы ў гісторыі. Яго гераічная асоба — гэта змагар за рэспубліканскія ідэалы, які выступае ў адзінстве з масамі.

Асновы музычнай мовы Бетховена ўходзіць у народную песні. Гэты факт пацвярджаецца шматлікімі апрацоўкамі народных песень: Ірландскіх, шатландскіх, німечскіх, аўстрыйскіх, рускіх, украінскіх. Бетховен выкарыстоўваў у сваёй творчасці характэрныя інтанацыйныя і маршаў французскай буржуазнай рэвалюцыі, зварот да іх дае бетховенскі (Заканчэнне на 4-ай стар.)

Завочная ШКОЛА студжораў

АБ ЧЫМ ПІСАЦЬ У ГАЗЕТУ?

Як выбраць і як рашаць тэмы выступленняў у газеце, — пытанне, якое паўстае перад кожным грамадскім нарэспандэнтам, які бярэцца за пера. Зразумела, пералічыць усе важныя тэмы друку проста немагчыма. Мы дапаможам пачынаючым аўтарам умець з масы фантаў і тэм выбраць асноўныя, цікавыя чытачам.

Выбар тэмы — пачатковы этап работы карэспандэнта. Там багата. Іх падкавае жыццё. На якой з іх спыніцца, якой адаць перавагу? Гэта не так проста рашыць.

Выбраная тэма павінна быць абаудзёнай, сучаснай тэм яўліня і важным задачам, якія рашаюцца на сё-

няшнім этапе камуністычнага будаўніцтва.

Успамінаючы аб рабоце У. І. Леніна ў «Іскры», Н. К. Крупская пісала: «Выбар тэмы мае вялікае значэнне. Трэба браць тэму, палітычна значную, маючую абаудзёнае значэнне, якая датычыцца найбольш актуальных пытанняў. Мне даводзілася назіраць, работу рэдакцыі «Іскры». Я памятаю як усебакова абмяркоўвалася кожная тэма. Я памятаю доўгія размовы, абмятоўкамі паміж Плеханавым і Леніным аб тым, якія тэмы выбіраць... Назіраючы рэдакцыйную работу, я ўсведамляла якое вялікае значэнне мае выбар тэм».

Аб чым пісаць у газету студжору? Ваша жыццё цікавае і шматграннае. Лекцыі, семінары, налічкі, залікі, экзамены. Аб кожным з іх можна пісаць цікава, пераканаўча і змястоўна. Добрае выступленне зрабіў на семінары ваш таварыш. Як ён падрыхтаваўся да гэтага, якую літаратуру выкарыстаў, адным словам, яго вопыт трэба зрабіць здабыткам кожнага студэнта.

Часта здараецца, што ў сваім пісьме аўтар закранае важную тэму. Але ён не развіў яе, не выдзяліў галоўнае, і ў выніку тэма раставарца сярод мноства іншых пытанняў, якія закрануты павярхоўна. Не патрэбна імкнуцца ў адной карэспандэнтскай расказаць аб усіх баках жыцця студэнтскай групы, курса, факультэта.

Разборам канкрэтны прыклад. Няхай ён будзе ўмоўны. На фізічным факультэце добра наладжана грамадская работа студэнтаў. Адны з іх займаюцца ў спартыўных секцыях, іншыя — актыўныя члены навуковага таварыства, трэція — захапляюцца мастацкай самадзейнасцю. Вядома, што расказаць аб усім гэтым у адным матэрыяле будзе складана.

Няхай наш будучы аўтар не імкнецца расказаць аб захапленнях кожнага з сваіх таварышаў. У першым сваім допісе ў газету ён

возьме для аналізу работу членаў студэнтскага навуковага таварыства. Гэта тэма цікавая, грунтоўная.

На чым спыніцца ў матэрыяле? Вядома, што неабходна пачаць і даўчаты прышлі да свайго захаплення. Вось аб гэтым трэба і расказаць. Неабходна не забываць закранаць і пытанне іх сённяшніх заняткаў, над якімі тэмамі працуюць будучыя вучоныя, чаго яны ўжо дасягнулі, хто дапамагае ў рабоце маладым даследчыкам.

Выбраўшы тэму для свайго выступлення, прадамаўшы яе магчымыя варыянты і вызначыўшы лепшы з іх, студжор павінен дакладна падбраць факты. Яны павінны быць пераканаўчымі, цікавымі, зразумелымі чытачу, сваям месцам адказаць галоўнай думцы. Трэба падкрэсліць, што асабліва шліна неабходна змясціць прозвішчы герояў свайго пісьма, іх імяны, назвы работ, лічбы. Неабходна заўсёды памятаць, што газета любіць канкрэтынасць, дакладнасць, чытач не церпіць фальшы, недакладнасцей, надуманых сітуацый. Аб гэтым павінен памятаць кожны аўтар.

Наш дарагі чытач! Азірніся вакол сябе. Колькі цікавых падзей адбываюцца ў тваім студэнтскім жыцці. Аб самым значным, змястоўным і радасным расказаць сваім таварышам па універсітэту.

Фарбы зімы. Фотаэцюд.

Пераходны прыз «БУРАВЕСНІКУ»

Два дні ў гарадскім спартыўным комплексе праводзілася міжведамаснае асабіста-каманднае першынство вобласці па цяжкай атлетыцы. Сорак тры спартсмены абаранялі гонар чатырох каманд. Калетыў «Буравесніка» быў поўнацю ўвамплектаваны студэнтамі факультэта фізічнага выхавання.

Вызначыўся першакурснік М. Чарняк. У лятчайшай вазе ён стаў пераможцам. З гэтага моманту да заканчэння спартыўнага студэнтскага каманда адырвала. Пасля таварыша пацвердзіў Н. Навалетка, які стаў чэмпіёнам у сярэдняй вазе.

Напружана праходзіла барацьба і ў іншых вагавых катэгорыях. Другімі прызёрамі абласных спартыўнаў прызнаны Н. Кузенька і С. Цішкоў. Паспяхова выступілі і астатнія спартсмены — А. Рэзнікаў, Е. Палушчык, В. Эцін, Ф. Шылак.

Пасля невялікага перапынку «Буравеснік» зноў стаў удальнікам пераходнага прызу.

А. ФЯСЬКОУ,
старшыня Гомельскага абласнога савета СДСТ
«Буравеснік».

БЕТХОВЕН І САЦЫЯЛЬНАЯ ДЫЯЛЕКТЫКА

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.)
скай мелодыі рысы строгай рэльефнасці. Яму бліжэй усёго была масавая песня, якая знайшла вышэйшае абагульненне ў «Марсельезе».

Рэльефна праявіліся ў творчасці Бетховена ідэі барацьбы з тыраніяй. Вобразы Праметэя і Фауста займалі яго ўваўненне на працягу ўсёго творчага шляху. Нельга лічыць выпадковацю яго зварот да «Эгіманта» Гэта. Блізай была кампазітару ідэя разнавольлення чалавечай індывідуальнасці.

Бетховен глыбока па-філасофску рашае праблему суадносін песімізму і аптымізму. Яго музыка ўласцівы незвычайна шырочкай тэмамі добра і зла, свету і цемры. Ва ўступнай тэме Патэтычнай санаты мы спачатку чуюм суровую пыталую інтанацыю, а ў адказ — няўпаўнёную ўклонліваю. У працэсе развіцця вядучае месца паступова заваўвае мужняя, рашучая, поўная аптымізму інтанацыя.

Аптымістычная накіраванасць музыкі Бетховена лагічна звязана з галоўным героем яго твораў — рэвалюцыйным народам. З вобразам народа

звязана дынамічная моц 7-й сімфоніі. Вянцом сімфанічнай творчасці Бетховена з'яўляецца 9-я сімфонія. У яе фінале кампазітар знайшоў адлюстраванне сваёй запаветнай мары — паказаць у музыцы «царства радасці». У харавым фінале 9-й сімфоніі ўвасоблен вобраз мільяну простых людзей, якія імкнунца да радаснага і шчаслівага жыцця.

Пытанне аб спецыфіцы музычнага мыслення і яго магчымасцей тэарэтычна нераспрацавана. Але ў музычнай практыцы на прыкладзе выдатнага кампазітара Бетховена стыхійна адлюстравалася музычна-філасофская мова.

Дыялектыка музычнага мыслення Бетховена знайшла сваё ўвасобленне ў драматычнай сімфанічнага цыклу, для якой характэрна паслядоўнае развіццё тэмы ад пачатку да канца твораў. Кожная частка цыклу з'яўляецца неабходным звяном дзеяння, якое развіваецца ад

цемры да святла», праз барацьбу да перамогі.

Дыялектыка музычнага мыслення Бетховена праяўляецца ў тым, што раскрыццё музычнага вобраза праходзіць на аснове ўзаемадзеяння супрацьлегласцей. Як Гегель у філасофіі, так і Бетховен у музыцы паказваў, што жыццёвы працэс ёсць адзіства супрацьлегласцей. Не ў абстрактных катэгорыях, як Гегель, а ў канкрэтна-жывых вобразах Бетховен перадаў дыялектыку руху душы і з'яў сучаснасці.

Увасобленнем дыялектыкі музычнага мыслення для Бетховена стаў сімфанічны метад, даведзены ім да дасканаласці.

Сімфанізм — гэта не толькі супунасць сімфанічных твораў, гэта таксама метад музычнай творчасці. Бетховен абнагуляе, уводзіць у новую якасць найбольш істотныя бакі сімфанізму, як метада філасофскага абагульнення, рэалісты-

нага жыцця ў барацьбе супрацьлегласцей. За аснову вызначэння сімфанізму трэба прымаць дыялектычнае станаўленне ідэй праз барацьбу і канфлікты музычных вобразаў. Сутнасцю бетховенскага сімфанізму з'яўляецца развіццё, заснаванае на барацьбе і адзістве супрацьлегласцей, якое прыводзіць да якаснага змянення музычных вобразаў.

Музыка Бетховена прадстаўляе дасканальна лагічна вывады. Свет яго мыслення накіраваны на сучаснасць, асэнсаваны ўнутрана, а не прыўнесены зноўку драматычна жыцця. Вялікае ўздзеянне на мастацкае мысленне Бетховена аказала драматургія Шэкспіра.

Вялікае значэнне мае выказанне Бетховена аб грамадскай ролі мастацтва. Яму належаць словы: «...створэнне сапраўднага мастацтва вядзе да маральнага прарасу», «...лепшыя вузлы сувязі паміж самымі аддаленымі адзін ад другога народаў заўсёды было і будзе развіццё мастацтва і навук».

Л. ГАПОНАВА,
музыказнаўца,
Д. ПРОЦКАЯ,
кандыдат філасофскіх навук.

ПІСЬМО У РЕДАКЦЫЮ

САПСАВАНЫ НАСТРОЙ

Днямі нашымі гасцямі былі артысты ваяльна-інструментальнага ансамбля «Песняры» — лаўрэаты ўсесаюзнага конкурсу эстрадных выканаўцаў. Білеты на канцэрт браўся, як кажуць, з бою.

Канцэрт пачаўся прыемня ўражанні. Але не аб гэтым будзе мая размова. Хочацца закранаць больш актуальную тэму.

Яшчэ Макаранка гаварыў, што ўмець хадзіць, умець стаць, гаварыць, умець быць вельмім — гэта не дробязь. А ці ўмеем мы, студэнты, хадзіць, гаварыць, стаць, сядзець, слухаць?

На сцэне канферансе чытае ісеініскае «Пісьмо да жанчыны». Гэты шэдэўр паэзіі хвалюе многія пакаленні. А што ж было ў актавай зале? У момант выканання групе студэнтаў захацелася перабіцца на другі бок. Двое з гэтых «культурных» глядачоў задумялі асцядаць падаконік. Адразу было бачна, што з фізікультурнай яны

не сябруюць. Гэтыя практыкаванні выклікалі смех у зале. Можна сабе ўявіць настрой артыста.

Мы вельмі часта выбіраем пытанні для камсамольскіх сходаў, скардзімся, што няма цікавай тэматыкі. Няўжо размова аб культуры нашых павадзін у грамадстве — не тэма для камсамольскай дыскусіі?

І вельмі сорамна за сябе, за сваіх таварышаў, якія не навучыліся элементарным нормам павадзін у грамадскіх месцах. Канцэрт маладых артыстаў пачаўся выдатнае ўражанне, але святочны настрой быў сапсаваны нетактоўнасцю. І хочацца, каб гэты выпадак быў апошнім.

Аляксандр ЖУРАВЕЛЬ,
студэнт і курса механіка-матэматычнага факультэта.

Здымкі для гэтага нумару газеты зрабіў А. Рудчанка.

За рэдактара Р. ПІНСКІ.

Сельскі пейзаж.

Фотаэцюд.